

III

Tuyệt
bực
bực
đạo

Kác tuyệt thập bát kỳ

Mục lục

Trang

Lời mở đầu.....	3
Lời tác giả	4
Phần 1: Nguồn gốc Hắc Tuyệt	5
Phần 2: Thập Bát Kỳ	8
Kỳ 1: Hắc Vân Tàng Cơ	8
Kỳ 2: Minh Quang Nhượng Vị	12
Kỳ 3: Thao Tâm Thủ Pháp	15
Kỳ 4: Nịnh Hậu Công Tâm	20
Kỳ 5: Biến Dịch Vi Khí	25
Kỳ 6: Tiềm Long Ẩn Thân	31
Kỳ 7: Hắc Phong Đoạt Hồn	37
Kỳ 8: Hư Thực Tương Sinh	42
Kỳ 9: Nghịch Cảnh Thành Đạo	49
Kỳ 10: Dĩ Độc Trị Độc	56
Kỳ 11: Tâm Ma Dẫn Lộ	63
Kỳ 12: Kiên Trì Bất Khuất	70
Kỳ 13: Bán Tâm Vô Oán	75
Kỳ 14: Thị Phi Bất Động	80
Kỳ 15: Trách Tổng Tha Nhân.....	85
Kỳ 16: Âm Tiễn Công Tâm	89
Kỳ 17: Hư Thực Hỗn Loạn	93
Kỳ 18: Tuyệt Địa Phản Công	98
Phần Kết: Hắc Đạo Vô Tình – Lưỡi Dao Cuối Cùng.....	103

Lời Mở Đầu: Bóng Tối Gọi Tên

Hắc Đạo – con đường của những kẻ không cúi đầu, không khuất phục, và không bao giờ để thế gian định đoạt số phận mình. Đây không phải là con đường dành cho kẻ yếu tim, kẻ bám víu vào ánh sáng mong manh của đạo đức hay tình cảm. Nó là con đường của bóng tối, nơi mỗi bước chân là một thử thách, mỗi quyết định là một lưỡi dao sắc bén, và mỗi chiến thắng là một vết cắt sâu vào lòng kẻ thù. Thập Bát Kỳ – mười tám chiêu thức của Hắc Tuyệt – là chìa khóa mở ra cánh cửa ấy, một hành trình dẫn người từ sự ẩn mình trong bóng tối đến sự trỗi dậy từ tro tàn, từ sự kiên nhẫn lạnh lùng đến đòn phản công bất ngờ.

Những chiêu thức này không phải là trò chơi của kẻ ngây thơ. Chúng là những bài học khắc nghiệt, được rèn giũa trong máu và mưu lược, truyền lại từ những kẻ đã bước qua đêm đen để chạm đến đỉnh cao quyền lực. Hắc Vân Tàng Cơ dạy người cách giấu mình trong mây mù, chờ thời cơ; Kiên Trì Bất Khuất rèn ý chí bất khuất trước thất bại; Âm Tiễn Công Tâm biến tâm trí kẻ thù thành chiến trường; và Tuyệt Địa Phản Công biến nghịch cảnh thành ngọn lửa phục hưng. Mỗi chiêu thức là một lưỡi dao – một vũ khí để người nắm giữ, nhưng cũng là một gánh nặng để người mang theo suốt đời.

Nhưng trước khi người bước vào hành trình này, hãy tự hỏi: người có đủ can đảm để đối mặt với bóng tối không? Bóng tối không chỉ là nơi người ẩn nấp – nó là tấm gương phản chiếu con người thật của người, nơi lòng tham, sự lạnh lùng, và cả nỗi sợ hãi của người sẽ lộ diện. Thập Bát Kỳ không hứa hẹn vinh quang dễ dàng; nó hứa hẹn một con đường đầy máu và bóng tối, nơi người phải tự mình quyết định: trở thành kẻ săn mồi hay con mồi, kẻ làm chủ hay kẻ bị nuốt chửng.

Lời tác giả

“Trong đêm đen, kẻ yếu cầu xin ánh sáng; kẻ mạnh tự đốt ngọn lửa của riêng mình. Người thuộc về bên nào?”

Thế gian này không dành cho những kẻ mơ mộng, cũng chẳng phải sân chơi của những tâm hồn trong sáng. Nó là chiến trường – nơi kẻ sống sót không phải kẻ mạnh nhất về thể xác, cũng chẳng phải kẻ thiện lương nhất về đạo đức, mà là kẻ biết ẩn mình trong bóng tối, dùng mưu lược để cắt đứt nghịch cảnh, thao túng kẻ thù, và đoạt lấy quyền lực tối cao. Nếu người đến với "Hắc Tuyệt Thập Bát Kỳ", thì xin chúc mừng – người đã chọn con đường mà người đời thường né tránh, nhưng kẻ thắng lại luôn bước qua. Cuốn sách này không phải lời khuyên suông, cũng chẳng phải bài giảng đạo lý. Nó là ngọn lửa đen, cháy trong bóng tối, soi lối cho những ai dám từ bỏ ảo tưởng để đối diện sự thật: quyền lực không tự đến, kẻ thù không tự ngã, và nghịch cảnh không tự tan. "Hắc Tuyệt Thập Bát Kỳ" là tập hợp 18 chiêu thức – 18 lưỡi dao sắc bén được tôi mài giũa từ triết lý cổ xưa, lịch sử tàn khốc, và tâm lý sâu thẳm của con người. Mỗi "kỳ" là một bí thuật, từ cách che giấu ý định như mây đen phủ núi, thao túng kẻ khác như gió lạnh đoạt hồn, đến biến nghịch cảnh thành ngai vàng người ngồi. Người có thể sợ hãi trước bóng tối, nhưng đừng quên: ánh sáng chỉ là lớp vỏ hào nhoáng che đậy sự thật trần trụi. "Hắc Tuyệt Thập Bát Kỳ" không dạy người làm người tốt – nó dạy người làm kẻ sống sót, kẻ thống trị. Đọc tiếp, nếu trái tim người đủ lạnh để cầm lấy ngọn lửa này. Quay đầu, nếu người chỉ muốn làm con cừu giữa bầy sói. Lựa chọn là của người – nhưng hãy nhớ: trong thế giới này, kẻ không nắm Hắc Đạo sẽ mãi là kẻ bị dẫn dắt. Người sẵn sàng chưa?

Phần 1: Nguồn gốc Hắc Tuyệt – Bóng tối sinh ra kẻ thắng

“Khi ánh sáng mờ nhạt, kẻ khôn ngoan không khóc than – họ học cách nhìn trong đêm đen”

Hắc Đạo không phải phát minh của riêng ta, cũng chẳng phải trò chơi của những kẻ ác tâm. Nó là chân lý cổ xưa, được đúc kết từ máu và mưu của những kẻ sống sót qua nghìn năm hỗn loạn. Người có bao giờ tự hỏi: tại sao kẻ thiện lương thường gục ngã, còn kẻ tàn nhẫn lại đứng trên cao? Tại sao kẻ chờ đợi lại thắng kẻ vội vã, kẻ giấu lòng lại vượt kẻ phô trương? Câu trả lời nằm trong bóng tối – nơi Hắc Tuyệt được sinh ra. Hãy nhìn lại lịch sử. Tào Tháo, kẻ bị đời gọi là gian hùng, đã dùng mưu kế và kiên nhẫn để biến nghịch cảnh Quan Độ thành chiến thắng vĩ đại, trong khi Viên Thiệu, người đầy ánh sáng danh vọng, lại ngã gục vì tự mãn. Tô Tần, từ kẻ nghèo hèn, dùng lời lẽ thao túng sáu nước, không phải nhờ sức mạnh, mà nhờ khả năng ẩn ý và chờ thời. Ngay cả trong triết lý cổ xưa, Lão Tử từng nói: "Mềm thắng cứng, yếu thắng mạnh" – nhưng kẻ đời không hiểu rằng "mềm" và "yếu" ấy không phải là hiền lành, mà là sự tĩnh lặng của bóng tối trước cơn bão. Hắc Tuyệt Thập Bát Kỳ ra đời từ đó – từ những kẻ đã nhìn thấu bản chất của quyền lực. Nó không phải sản phẩm của ánh sáng rực rỡ hay lời ca tụng công khai, mà là kết tinh của tâm lý sâu kín: con người sợ điều họ không thấy, và kẻ biết tận dụng nỗi sợ ấy sẽ làm chủ họ. Mười tám chiêu thức này không phải ngẫu nhiên – chúng là 18 nhát dao được mài sắc từ nghịch cảnh, từ thất bại, từ những lần kẻ yếu vượt kẻ mạnh. Mỗi "kỳ" là một bài học: khi không có đường, người phải tự khoan lỗ; khi kẻ thù mạnh, người phải khiến họ tự ngã; khi đời đẩy người vào bóng tối, người phải biến nó thành ngai vàng.

Người có thể hỏi: "Hắc Đạo có phải là ác?" Ta đáp: không. Hắc Đạo là cách sống của kẻ tinh táo giữa đám đông mê muội. Đạo đức là lớp vỏ người đời dùng để che giấu sự bất lực, còn Hắc Tuyệt là lưỡi dao kẻ mạnh dùng để cắt bỏ lớp vỏ ấy. Mười tám kỳ pháp này không dành cho kẻ chỉ muốn sống yên – chúng dành cho kẻ muốn sống sót, kẻ muốn đứng trên đỉnh, kẻ muốn nắm giữ sợi dây số phận trong tay mình. Giờ thì bước tiếp đi. Phía trước là bóng tối sâu thẳm, nơi 18 chiêu thức chờ người khám phá. Nhưng hãy nhớ: một khi đã cầm Hắc Tuyệt trong tay, người không thể quay lại làm kẻ ngây thơ. Đời không tha thứ cho kẻ chân chừ – người sẽ cầm dao, hay để kẻ khác cầm dao đâm người?

Tại **“Tuyệt Hắc luận”** và **“Hắc đạo kỳ thư”** đã cung cấp về nền tảng, phương pháp của Tuyệt Hắc. Còn **“Hắc Tuyệt thập bát kỳ”** sẽ rất ngắn gọn, chủ yếu tập trung vào thực chiến. Nó cho biết cách áp dụng phương pháp nào trong những trường hợp cụ thể. Sách này sẽ tập trung giải quyết vấn đề thiết yếu trong cuộc sống hiện nay đó là: Con người và kinh doanh.

- Vấn đề thứ nhất: **Con người**

“Hắc tuyệt thập bát kỳ” sẽ cung cấp các tuyệt chiêu thay đổi nghịch cảnh, chuyển hóa tình huống từ bị động về chủ động để đạt được mục đích.

- Vấn đề thứ hai: **Kinh doanh**

Trong mọi hoạt động kinh doanh đều cần “chiêu trò”, tuy nhiên, trong **“Hắc Tuyệt thập bát kỳ”** các “chiêu trò” này được đẩy lên một trình độ mới. Không còn là các “chiêu trò” phổ thông, vật vãnh mà được nâng cấp thành bài bản, quy chuẩn, tinh nhuệ. Đương nhiên cái gì chuẩn quá thì cũng không tốt, vì mọi người đều biết. Cũng như binh pháp Tôn tử. Thời trước, cứ tướng lĩnh nào thông thuộc binh pháp

đều được coi là tướng giỏi, nhưng làm gì có nhiều vị tướng có được thiên hạ, chỉ được một vài người. Vì sao? Đơn giản là binh pháp nó là thường thức, cơ bản ai ra trận đều biết cả. Vậy chẳng lẽ họ định áp dụng nguyên binh pháp trong sách để ra chiến trường để người khác cũng biết cách khắc chế rồi đánh cho tan tác hay sao. Đương nhiên không rồi, họ học binh pháp còn phải áp dụng trong thực tiễn đấu tranh nhiều năm trời mới có được kinh nghiệm phong phú về trận mạc. Cứ như Mã Tốc của Thục Hán thời Tam quốc, chỉ biết binh pháp trên giấy, thất thủ Nhai Đình khiến Ngọa Long Gia Cát phải chém đầu để làm gương. Thật không còn gì để nói.

Chính vậy: “*Lý luận mà không gắn với thực tiễn là lý luận suông, thực tiễn mà không có lý luận dẫn đường thì là thực tiễn mù quáng*”.

Phần 2: Thập Bát Kỳ – Những lưỡi dao trong bóng tối

“Mười tám chiêu thức, mười tám nhát dao – mỗi kỳ là một con đường vượt qua đêm đen. Người sẽ cảm chúng như thế nào?”

Kỳ 1: Hắc Vân Tàng Cơ (黑雲藏機) – Mây đen che cơ hội “N như mây đen phủ núi, che kín trời cao, kẻ khôn ngoan ẩn mình chờ thời cơ chín muồi”.

Ý nghĩa của Hắc Vân Tàng Cơ

Là chiêu thức mở đầu của Hắc Tuyệt, dạy người nghệ thuật ẩn mình trong bóng tối, chờ đợi khoảnh khắc hoàn hảo để hành động. Trong thế giới hỗn loạn, kẻ vội vàng phô trương thường ngã trước, còn kẻ biết giấu mình sẽ đứng lên từ tro tàn. “Mây đen” không chỉ là vỏ bọc che giấu ý định, mà còn là tấm màn khiến kẻ thù mất phương hướng, tự lao vào sai lầm. Cơ hội không phải thứ trời ban – nó là thứ người tạo ra khi kẻ khác mù mịt.

Nguyên lý tâm lý:

Chiêu này dựa trên “sự kiểm soát xung động” (impulse control) và “hiệu ứng bất định” (uncertainty effect). Người đời thường hành động theo cảm xúc – sợ hãi, tham lam, hay tự mãn – nhưng kẻ Hắc Đạo thì không. Họ kiên nhẫn như thợ săn trong rừng sâu, biết rằng sự bất định sẽ làm kẻ thù hoảng loạn, tự phơi bày điểm yếu. Khi người ẩn mình, kẻ khác sẽ phóng đại sức mạnh của người trong trí tưởng, từ đó tự thua trước khi người ra tay.

Cách áp dụng:

Tĩnh như mây trôi: Giữ im lặng trước mọi lời khiêu khích, không để lộ kế hoạch hay cảm xúc. Khi kẻ khác hỏi, chỉ cười nhạt mà không đáp. Ví dụ: Trước lời dò xét, nói: “Thời cơ chưa đến, ta chưa vội. “Tạo màn mây che” : Tung tin giả hoặc hành động mơ hồ để đánh lạc hướng. Để kẻ thù

đoán sai ý định thật của người.

Ví dụ Muốn chiếm một vị trí, giả vờ từ chối đề kẻ khác tự mãn. Chờ gió đổi chiều: Quan sát kẻ thù, chờ họ sơ hở – khi họ mệt mỏi, tự cao, hay phân tâm – đó là lúc người ra tay. Ví dụ: Đợi đối thủ tiêu hao sức lực, rồi bất ngờ tấn công.

Ví dụ thực tế lịch sử: Tào Tháo trong trận Quan Độ từng để Viên Thiệu đốt kho lương nhỏ, giả vờ yếu thế. Viên Thiệu, tưởng đã nắm chắc phần thắng, tiến quân trong tự mãn. Nhưng Tào Tháo đã ẩn mình dưới “mây đen”, chờ thời cơ phản công từ kho lương bí mật, cuối cùng tiêu diệt kẻ thù. Hắn không vội vã, không phô trương – hắn thắng bằng sự giấu cơ.

Hiện đại: Một doanh nhân muốn mua lại công ty đối thủ. Thay vì ra giá ngay, anh ta im lặng, lan tin mình sắp rút lui. Đối thủ, tưởng đã an toàn, giảm cảnh giác và sa sút nội bộ. Anh ta chờ "mây đen" tan, mua lại công ty với giá rẻ mạt.

Nguy cơ và cách hóa giải Nguy cơ: Nếu ẩn mình quá lâu, người có thể bỏ lỡ thời cơ vàng, hoặc kẻ thù nghi ngờ mà tăng phòng bị. Đồng minh cũng có thể mất niềm tin, nghi ngờ người thụ động. Cách hóa giải:Thỉnh thoảng thả mồi nhử – một hành động nhỏ vô hại để kẻ thù nghĩ họ đã nắm được người. Duy trì vỏ bọc yếu thế hoặc vô hại, khiến kẻ khác không xem người là mối đe dọa lớn. Đặt giới hạn thời gian – khi thấy kẻ thù lộ điểm yếu rõ ràng, phải ra tay dứt khoát.

Lời kết: Hắc Vân Tàng Cơ không phải là sự hèn nhát, mà là sự khôn ngoan của kẻ biết chờ đợi. Người đời vội vàng lao vào ánh sáng, chỉ để ngã trong bóng tối. Người thì khác – người là mây đen, che kín cơ hội, và khi gió tan mây, kẻ thù đã nằm dưới chân người. Kỳ pháp này là bước đầu

tiên đề người hiểu: trong Hắc Đạo, kẻ thắng không phải kẻ nhanh nhất, mà là kẻ biết giấu sâu nhất. Người đã sẵn sàng ẩn mình chưa, hay vẫn muốn để đời thấy rõ lòng người?

Kỳ 2: Minh Quang Nhượng Vị (明光讓位) – Ánh sáng nhường ngôi

“Để kẻ khác tỏa sáng rực rỡ, rồi lặng lẽ cướp lấy vàng hào quang khi họ ngã trong bóng tối.”

Ý nghĩa

Minh Quang Nhượng Vị là chiêu thức thứ hai của Hắc Tuyệt, một lưỡi dao sắc bén ẩn trong vỏ bọc khiêm nhường. Nó dạy người nghệ thuật nhường ánh sáng cho kẻ khác – không phải vì lòng tốt, cũng chẳng phải vì yếu đuối, mà để họ tự lao vào ngọn lửa danh vọng, tự đốt cháy chính mình trong sự kiêu ngạo và bất cẩn. Trong khi kẻ kia mãi mê phô trương, người đứng sau bóng tối, kiên nhẫn quan sát, chờ đợi khoảnh khắc họ sơ hở để đoạt lấy tất cả. Đây không phải sự hy sinh – đây là mưu kế của kẻ biết rằng ánh sáng rực rỡ nhất thường là dấu hiệu của sự sụp đổ gần kề.

Chiêu thức này là lời cảnh tỉnh: kẻ thích đứng giữa ánh hào quang thường quên mất bóng tối phía sau lưng, nơi kẻ khôn ngoan ẩn mình. Người không cần phải là người đầu tiên giương cờ – hãy để kẻ khác làm điều đó, rồi khi cờ gãy, người sẽ là kẻ cầm ngọn gió.

Nguyên lý tâm lý

Minh Quang Nhượng Vị dựa trên hai trụ cột tâm lý: "hiệu ứng tự mãn" (overconfidence bias) và "sự trì hoãn chiến lược" (strategic delay). Kẻ đứng trong ánh sáng thường bị lòng kiêu ngạo che mắt – họ tin rằng vàng hào quang là vĩnh cửu, rằng không ai dám thách thức vị trí của họ. Nhưng chính sự tự mãn ấy khiến họ lơ là, để lộ điểm yếu. Ngược lại, kẻ Hắc Đạo dùng sự trì hoãn như một vũ khí: nhường bước không phải để thua, mà để chờ kẻ khác tự đào hố chôn mình.

Hãy nghĩ về con người xung quanh người – ai cũng khao khát được tung hô, được nhìn thấy, được ca ngợi.

Nhưng kẻ khôn ngoan hiểu rằng ánh sáng là con dao hai lưỡi: nó soi rõ người trước đám đông, nhưng cũng phơi bày người trước kẻ thù. Khi người nhường ánh sáng, người trở thành bóng tối – vô hình, bất khả đoán, và sẵn sàng ra tay khi thời cơ đến.

Cách áp dụng

1. Nhún nhường trước kẻ mạnh:

Khi đối mặt với kẻ có quyền lực hoặc danh tiếng, đừng tranh giành ánh hào quang. Ca ngợi họ, để họ tự cao, và lặng lẽ quan sát điểm yếu của họ lộ ra trong sự kiêu ngạo.

Ví dụ: Trong một cuộc họp, khen ngợi ý tưởng của đối thủ, để họ tự tin trình bày quá mức, rồi dùng chính sai lầm của họ để vượt lên sau.

2. Để kẻ khác dẫn đầu:

Nhường vai trò tiên phong cho kẻ khác, để họ chịu rủi ro, hao tổn sức lực, và đối mặt với thất bại đầu tiên. Người chỉ cần đứng sau, học từ sai lầm của họ, rồi chiếm lấy thành quả khi họ kiệt sức.

Ví dụ: Trong kinh doanh, để đối thủ ra mắt sản phẩm trước, chờ họ vấp ngã vì lỗi kỹ thuật, rồi tung sản phẩm hoàn thiện hơn.

3. Tạo vỏ bọc vô hại:

Giả vờ yếu thế hoặc không quan tâm, khiến kẻ khác xem thường người. Khi họ mất cảnh giác, đó là lúc người bước lên từ bóng tối, cướp lấy vị trí họ từng nắm giữ.

Ví dụ: Trong chính trị nội bộ, tỏ ra không màng danh vọng, để kẻ khác đấu đá nhau, rồi bất ngờ đoạt quyền khi họ suy yếu.

4. Chờ thời cơ chín muồi:

Kiên nhẫn như kẻ thợ săn đứng sau bụi cây, chờ con mồi tự lao vào bẫy. Khi kẻ khác ngã vì tự mãn, hãy hành động nhanh như gió, không để họ kịp trở tay.

Ví dụ: Đợi đối thủ tiêu hao tài nguyên trong cuộc chiến giá cả, rồi mua lại công ty họ với giá rẻ khi họ kiệt quệ.

Ví dụ thực tế

Lịch sử: Lưu Bang, người sáng lập nhà Hán, là bậc thầy của Minh Quang Nhượng Vị. Trong cuộc chiến với Hạng Vũ, Lưu Bang thường nhường Hạng Vũ những chiến thắng nhỏ, để kẻ kia tỏa sáng như anh hùng bất bại. Hạng Vũ, đắm mình trong ánh hào quang, không nhận ra rằng mỗi trận thắng nhỏ đều khiến quân lực hao mòn, nội bộ rạn nứt. Lưu Bang đứng sau, chờ thời cơ, rồi tung đòn quyết định ở Cai Hạ, cướp lấy thiên hạ từ tay kẻ từng được tung hô. Hắn không cần ánh sáng ban đầu – hắn lấy ánh sáng cuối cùng.

Hiện đại: Một giám đốc trẻ trong tập đoàn lớn từng nhường cơ hội thăng chức cho đồng nghiệp đầy tham vọng. Đồng nghiệp kia lao vào vị trí mới, làm việc quá sức để chứng tỏ bản thân, nhưng sớm thất bại vì thiếu kinh nghiệm. Giám đốc trẻ, vốn đã âm thầm học hỏi và xây dựng quan hệ, bước lên thay thế khi kẻ kia bị sa thải. Anh ta không tranh ánh sáng – anh ta để kẻ khác cháy, rồi cướp ngọn lửa còn sót lại.

Tiểu thuyết: Trong "Tam Quốc Diễn Nghĩa", Tư Mã Ý cũng áp dụng chiêu này khi đối đầu Gia Cát Lượng. Ông nhường Gia Cát tỏa sáng với những chiến thắng nhỏ, nhưng án binh bất động, chờ Thục Hán kiệt quệ vì chiến tranh kéo dài. Cuối cùng, Gia Cát chết vì mệt mỏi, còn Tư Mã bảo toàn lực lượng, đặt nền móng cho nhà Tấn.

Nguyên cơ và cách hóa giải

Nguyên cơ:

1. Nhường quá mức có thể khiến người bị xem là kẻ vô dụng, mất cơ hội khi kẻ khác củng cố vị thế quá vững.
2. Nếu kẻ đứng trong ánh sáng không ngã, người có thể bị lãng quên hoặc phụ thuộc vào họ.

3. Đồng minh có thể nghi ngờ lòng trung thành của người, nghĩ rằng người thiếu tham vọng hoặc không đáng tin.

Cách hóa giải:

1. Duy trì một mức độ hiện diện vừa đủ – không quá nổi bật, nhưng đủ để người khác biết người tồn tại và có giá trị. Ví dụ: Đưa ra vài ý kiến nhỏ trong đám đông, nhưng không tranh công lớn.

2. Đặt giới hạn thời gian cho sự nhường nhịn – nếu kẻ kia không ngã trong thời gian dự tính, hãy chuyển sang chiêu khác, như "Hắc Vân Tàng Cơ", để chủ động tạo cơ hội.

3. Xây dựng mạng lưới ngầm – âm thầm kết nối với những người có thể giúp người khi thời cơ đến, để không bị cô lập khi kẻ khác sụp đổ.

Lời kết

Minh Quang Nhượng Vị không phải là sự hèn nhát, cũng chẳng phải lòng tốt giả tạo – nó là nghệ thuật của kẻ biết rằng ánh sáng rực rỡ nhất là ánh sáng dễ tắt nhất. Người đời lao vào danh vọng như thiêu thân lao vào lửa, còn người đứng sau, chờ ngọn lửa ấy cháy hết, rồi bước lên từ tro tàn. Kỳ pháp này dạy người: đừng tranh làm ngọn đèn sáng nhất – hãy làm kẻ dập tắt ngọn đèn ấy, rồi thắp lên ngọn lửa của riêng người. Người có dám nhường ánh sáng để đoạt lấy bóng tối không? Hay trái tim người vẫn khao khát vàng hào quang phù phiếm? Đọc tiếp, và người sẽ hiểu: kẻ thắng không cần tỏa sáng – họ chỉ cần kẻ khác ngã.